

(124)

calament m. Conjoint dels ornies
calats, esp. de nanses calades. Ca-
lament de nanses (ordinàriament en
nombre de quatre.)

flors nombroses en glomerats
apitllats pedicel·lades sobre un
peduncle comú la tegona.

calamita

calamita > calamida

persona

calambuc m. Arbre ^{americana} de
la família de les gutíferes (Calophyllum
Calaba) de l'escorça del qual s'extrau per
incisions un bàsam

calament m. Nom de dues labiades
volants, la Calamintha officinalis i la C.
clinopodium, de flors purpúries sortint
desper peduncles ramosos la primera i d

calamina f. Lícat de zinc hidro-
lat, $(\text{ZnO})_2\text{SiO}_3$; també el carbonat de
zinc natiu, ZnCO_3

calamitat f. fet advers, des-
gràcia, que ateny a la vegada un
cert nombre de persones. Una
calamitat pública. || Hiperb. Éner
algú una calamitat.